

ตามหาพ่อ

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เมื่อคุณยายอายุ ๒๖ ปี ท่านตัดสินใจเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหาทางไปวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านอ้างกับแม่ว่าจะไปหางานทำ ทุกคนเข้าใจว่าท่านอยากได้เงินทอง จึงพากันเอาเงินทองมาให้และขอร้องว่า อย่าไปกรุงเทพฯ เลย แต่คุณยายไม่ยอมรับทั้งเงินและทอง แล้วยังออกปากยกเงินทองและที่ดินส่วนที่เป็นมรดกของท่านให้พี่ๆ น้องๆ โดยไม่นึกเสียดายแม้แต่น้อย คุณยายกราบลาแม่ ถือห่อผ้าออกจากบ้านไปกรุงเทพฯ กับญาติ มีเงินที่แม่ให้ติดตัวไปเพียง ๒ บาท ด้วยความปรารถนาที่จะไปปฏิบัติธรรมเพื่อตามหาพ่อ

ในสมัยนั้น การเข้าไปอยู่ในวัดปากน้ำไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะขณะนั้นที่วัดมีทั้งพระและแม่ชีอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อคุณยายไปอยู่กับญาติที่กรุงเทพฯ แล้ว ท่านสืบทราบว่า มีเศรษฐีคนหนึ่ง อยู่ที่ย่านสะพานหันชอบไปทำบุญที่วัดปากน้ำเป็นประจำ ท่านจึงไปสมัครทำงานที่บ้านนี้ แม้คุณยายจะมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี แต่ท่านก็ยอมทำงานทุกอย่างเพื่อหาทางไปวัดปากน้ำให้ได้

คุณยายทำหน้าที่ของท่านอย่างไม่บกพร่อง ไม่เกียจงานเลย

ท่านขยันขันแข็ง อดทน มีระเบียบวินัย รักความสะอาดและซื่อตรง
ทำงานทุกอย่างได้ดี รวดเร็วและไม่มีที่ติ ท่านดูแลรับผิดชอบทุกอย่าง
เหมือนเป็นบ้านของตนเอง ทำให้ทุกคนในบ้านมีความสุข เพราะบ้าน
สะอาดเรียบร้อย น่าอยู่ เศรษฐินิเจ้าของบ้านไม่เคยพบคนดื้ออย่างคุณยาย
จึงรักและไว้วางใจท่านเป็นพิเศษ ถึงขนาดมอบกุญแจห้องเก็บสมบัติให้ท่าน
ดูแล